

§. 17.

Произведенія отъ въображеніе-то ся наричють *образи*, а произведенія отъ память-тж сж наричєны *въспоминанія*. Приманіе образы и въспоминанія въ наше съзнаніе ся зъве *въспроизведеніе прѣдставленія-ша*.

Изясненіе: Произведенія-та отъ въображеніе сж наричєны по прѣимжство *образи*, а произведенія-та отъ память-тж ся зъвжть *въспоминанія* по това, че въображеніе-то, като способность, что дѣйствува безъ усѣщаніе, има работж съ прѣдмѣта, кой-то доходи до душиж-тж само чрѣзь усѣщаніе, а съ образа на прѣдмѣта, кой-то ся прави отъ мыслителнж-тж дѣятельность на душиж-тж и кой-то чясто ся прави произволно така, что-то, като нѣма на явѣ прѣдмѣтъ да ся посрѣща съ него остая си само *чистъ* мыслень *образъ*. А пакъ память-та дѣйствува не произволно, а съ прѣжны образы, та гы възобновлява, или гы докарва на умъ, затова нейны-ты произведенія сж само едни *въспоминанія*. Обаче и въображеніе-то като память-та неможе да прѣдстави онова, что-то на прѣдъ нѣкакъ си несме съзнавали. Така и двѣ-тѣ тии способности повтарять въ съзнаніе-то ни по-прѣди образованы отъ насъ прѣдставленія: това повтаряніе на прѣжни дѣйствія отъ душиж-тж ся и наричя спорядъ това не просто произведеніе прѣдставленія, а въспроизведеніе тѣхъ.

§. 18.

Отъ произведеніе прѣдставленія, кои-то ся раждать отъ просто съзнаніе усѣщанія-та, и отъ въспроизведеніе тѣхъ, кое-то става независимо отъ усѣщанія-та, мысленіе-то ся само начина. То ся протака, като прави *прѣдсшавленія* отъ *прѣдсшавленія*. Това правеніе прѣдставленія е мысленіе въ